

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. A.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu K. a.s., proti žalovanému: **Mgr. P.**, IČO: X., zast. JUDr. I., advokátom, F., o zaplatenie 294 174,50 Kč s prísl. na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 3. mája 2007 č.k. 24 Cb 1/2003-100 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 3. mája 2007 č.k. 24 Cb 1/2003 - 100 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 294 174,50 Kč s 10 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9 018,30 Kč od 1.1.2000 do zaplatenia, zo sumy 139 857,20 Kč od 11.9.1999 do zaplatenia a zo sumy 145 299 Kč od 9.11.1999 do zaplatenia. Ďalej žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 20 000 Sk a 12 562 Kč.

Podľa odôvodnenia rozsudku súd zistil, že medzi účastníkmi neboli sporné skutočnosti, že žalovaný mal zaplatiť spoločnosti K. na základe faktúry č. 231540 splatnej 22.3.1999 kúpnu cenu dodaného tovaru vo výške 9 018,30 Kč, na základe faktúry č. 236850 splatnej 10.9.1999 kúpnu cenu rovnakého druhu dodaného tovaru vo výške 139 857,20 Kč a na základe faktúry č.

238350 splatnej 8.11.1999 kúpnu cenu dodaného tovaru (označeného ako SKP 17.10.63) vo výške 145 299 Sk. Súd o týchto nesporných skutočnostiach a o ich pravdivosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.), keďže žalovaným neboli vôbec spochybňované a žalobca ich pravdivosť tiež preukazoval kúpnu zmluvou č. 21/1995, dodacími listami č. 26/99, 130/99, 160/99 a oznámením o započítaní pohľadávok zo dňa 31.1.2000.

Podľa oznámenia o jednostrannom započítaní pohľadávok zo dňa 31.3.2000 adresovaného žalovaným spoločnosti K. si žalovaný voči žalovaným pohľadávkam započítava svoje vzájomné pohľadávky voči žalobcovi vo výške 5 000 USD a 14 770 CHF. K tomuto oznámeniu žalovaný priložil kópiu podacieho lístka, z ktorého vyplýva, že pod podacím číslom 1477 dňa 5.4.2000 žalovaný odovzdal pošte Zbehy na doručenie zásielku pre spoločnosť K.

Súd konštatoval, že žalovaný nepreukázal doručenie predmetného započítacieho prejavu spoločnosti K.. Podľa jeho názoru, že podací lístok nie je spôsobilý preukázať, čo tvorilo obsah zásielky podanej žalovaným na doručovanie, a nie je dôkazom, ktorý by preukazoval, že predmetný započítací prejav bol spoločnosti žalobcu odoslaný. Jednoznačnosť doručenia započítacieho prejavu nepotvrdila ani výpoveď svedka M., ktorý pre odstup času nevedel ho potvrdiť ani vyvrátiť. Doručenie započítacieho prejavu podľa názoru súdu nepreukazuje nepriamo ani zaslanie návrhu splátkového kalendára zo dňa 29.11.2000 spoločnosťou K., a.s. žalovanému, pretože v rozpore s tvrdením žalovaného z jeho obsahu nijako nie je zrejmé, že by bol reakciou spoločnosti K. na predmetný započítací prejav žalovaného.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalovaný zánik inak nespornej pohľadávky žalobcu započítaním nepreukázal. Započítať svoje pohľadávky voči spoločnosti K. mohol pritom žalovaný len do vyhlásenia konkurzu na majetok tejto spoločnosti, teda do 15.2.2001. Neskôr to už vzhľadom na ust. § 14 ods. 1 písm. i/ ZKV nebolo možné. Preto súd v celom rozsahu návrhu vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazhe nahradiť mu trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

Nesúhlasí s vyhodnotením ním predloženého podacieho lístku č. 1477 zo dňa 5.4.2000, pretože súd sa uspokojil s vyjadrením žalobcu, že z evidencie pošty úpadcu K. sa neporadilo zistiť, že by bol jednostranný započítací prejav úpadcovi doručený. Domnieva sa, že bolo povinnosťou súdu vyžiadať si Knihu došlej a odoslanej pošty z roku 2000. O tom, že započítací prejav bol doručený spoločnosti K. svedčí podľa neho zaslanie návrhu splátkového kalendára zo

dňa 29.11.2000 spoločnosťou K. Práve obsah splátkového kalendára je reakciou spoločnosti K. na jeho započítací prejav.

Je názoru, že výpoveď svedka M. nie je možné hodnotiť ako bezcennú. Svedok potvrdil, že splátkový kalendár zachytáva dlh K. voči nemu a doručenie započítacieho prejavu nevytlúčil.

K odvolaniu zaujal stanovisko žalobca, ktorý opakuje svoje doterajšie prednesy. Zdôrazňuje, že žalovaný musí preukázať, že k započítaniu došlo. O skutočnosti, že zápočet nebol vykonaný, svedčí podľa neho svedok, evidencia pošty a účtovníctvo úpadcu a taktiež dôkaz, ktorým sa súd nezaoberal, a to prihláška pohľadávok žalovaného do konkurzného konania, ktoré by si žalovaný nebol prihlásil v prípade, že by k zápočtu bolo došlo. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa svojím návrhom domáha, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu 294 174,50 Kč s 10 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9 018,30 Kč od 1.1.2000 do zaplataenia, zo sumy 139 857,20 Kč od 11.9.1999 do zaplataenia a zo sumy 145 299 Kč od 9.11.1999 do zaplataenia.

Predmetné pohľadávky vznikli v dôsledku nezaplataenia faktúr za dodaný tovar. Žalobca dodal žalovanému tovar, ktorý vyfakturoval fa č. 231540 splatnou 22.3.1999 na sumu 132 578,20 Kč, z ktorej z dôsledku započítania zostáva uhradiť 9 018,30 Kč, ďalej faktúrou č. 236850 splatnou 10.9.1999 na sumu 139 857,20 Kč a faktúrou č. 238 350 z 21.10.1999 na 145 299 Kč v celkovej výške 294 174,50 Kč.

Žalovaný tvrdí, že pohľadávka zanikla jednostranným započítacím prejavom s jeho pohľadávkami voči žalobcovi a to pred vyhlásením konkurzu.

Treba súhlasiť so súdom prvého stupňa, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania doručenia predmetného započítacieho prejavu voči spoločnosti K. je na žalovanom, ktorý toto dôkazné bremeno neuniesol. Podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky ani jej doručenie.

Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď svedka M., projektového manažera a neskôr riaditeľa pre financie a obchod spoločnosti žalobu, jeho výpoveď jednoznačne nepreukazuje, že konkrétny započítací prejav bol doručený, vypovedá len o skutočnosti, že medzi sporovými stranami bolo niekoľko započítacích prejavov, nie o konkrétnom spornom prejave, na ten si odstupom času nepamätá. Súd prvého stupňa správne vyvodil záver, že z hľadiska preukázania skutočnosti doručenia sa javí ako bezcenná.

Odvolací súd taktiež súhlasí so súdom prvého stupňa, že zaslanie návrhu splátkového kalendára zo dňa 29.11.2000 spoločnosťou K. žalovanému, podľa jeho obsahu o ničom nevytvára, nie je možné z neho vyvodit' žalovaným požadovaný záver, že je reakciou spoločnosti K. práve na predmetný konkrétny započítací prejav žalovaného.

Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že bolo povinnosťou súdu I. stupňa vyžiadať si Knihu došlej – odoslanej pošty z roku 2000, z ktorej by bolo možné zistiť doručenie zásielky, odvolací súd poukazuje na okolnosť, že žalovaný tento dôkaz v prvostupňovom konaní nenavrhol, pričom v predvolaní na pojednávanie zo dňa 13.4.2007 ho súd poučil v súlade s ust. § 120 ods. 4 O.s.p., ako aj na skutočnosť, že ani doručenie zásielky samo o sebe by nepreukázalo, že obsahom zásielky bol započítací prejav. Odvolateľom navrhované vypočutie J. je označením dôkazu v odvolacom pojednávaní. Podľa § 213 ods. 3 O.s.p. odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhovaných účastníkmi konania, ak ich nevykonala súd I. stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a.

Odvolací súd konštatoval, že žalovaný vypočutie J. ako svedka v prvostupňovom konaní nenavrhol a podmienky pre jeho vypočutie podľa § 205a O.s.p. nie sú dané.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 2. apríla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

